

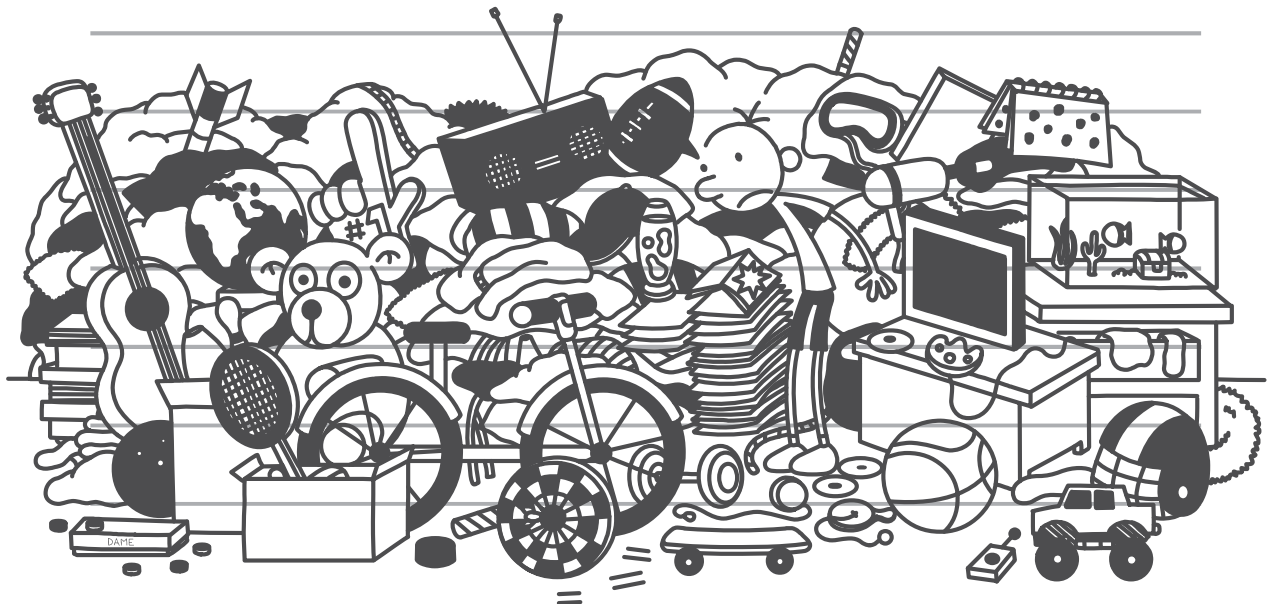
MARTIE

Duminică

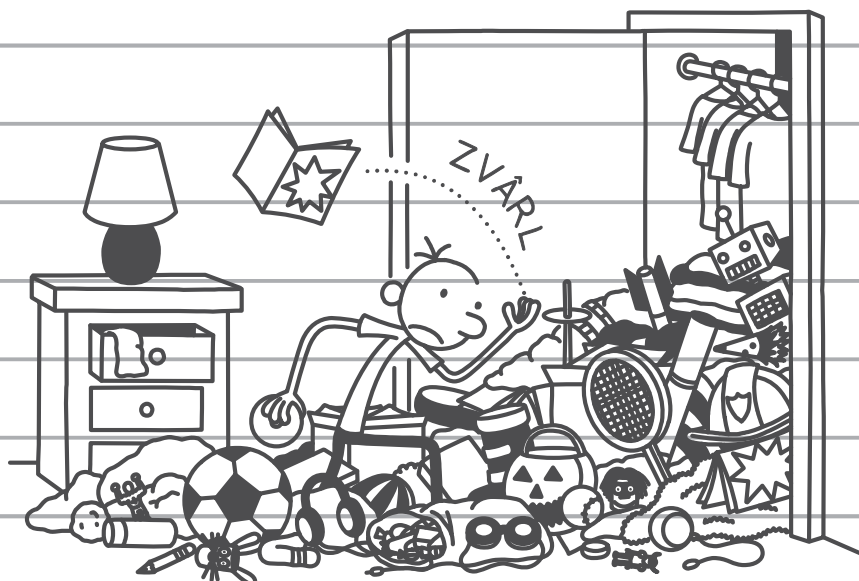
Am citit că în Antichitate regii și faraonii erau îngropați împreună cu toate bunurile lor. Presupun că oamenii de atunci credeau că poți să-ți iei lucrurile CU tine în viața de apoi.

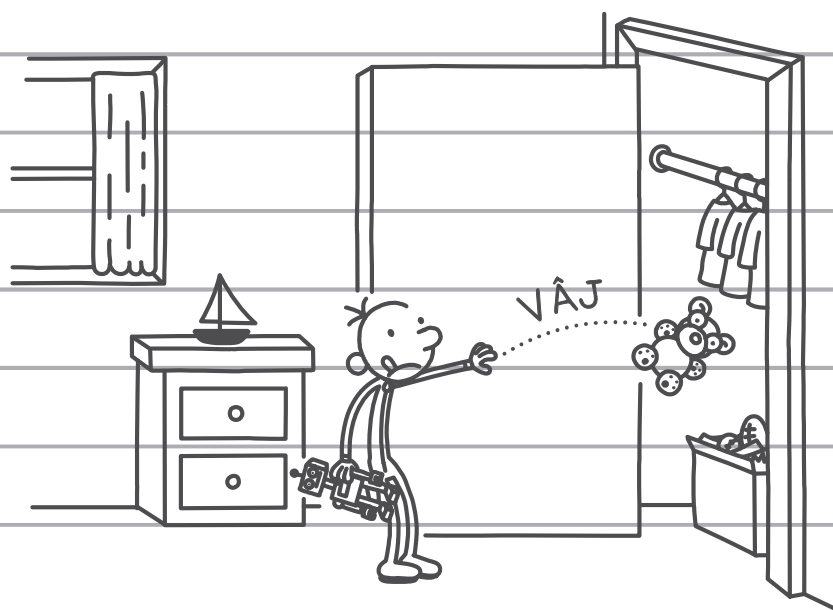
Dacă pe mine mă îngroapă cu toate prostiile MELE, s-ar putea să REGRET asta mai târziu.

Mama mă pune să fac puțină curățenie de primăvară și să arunc lucrurile care nu-mi TREBUIE. A părut o idee bună până mi-am dat seama câte chestii AM de fapt.

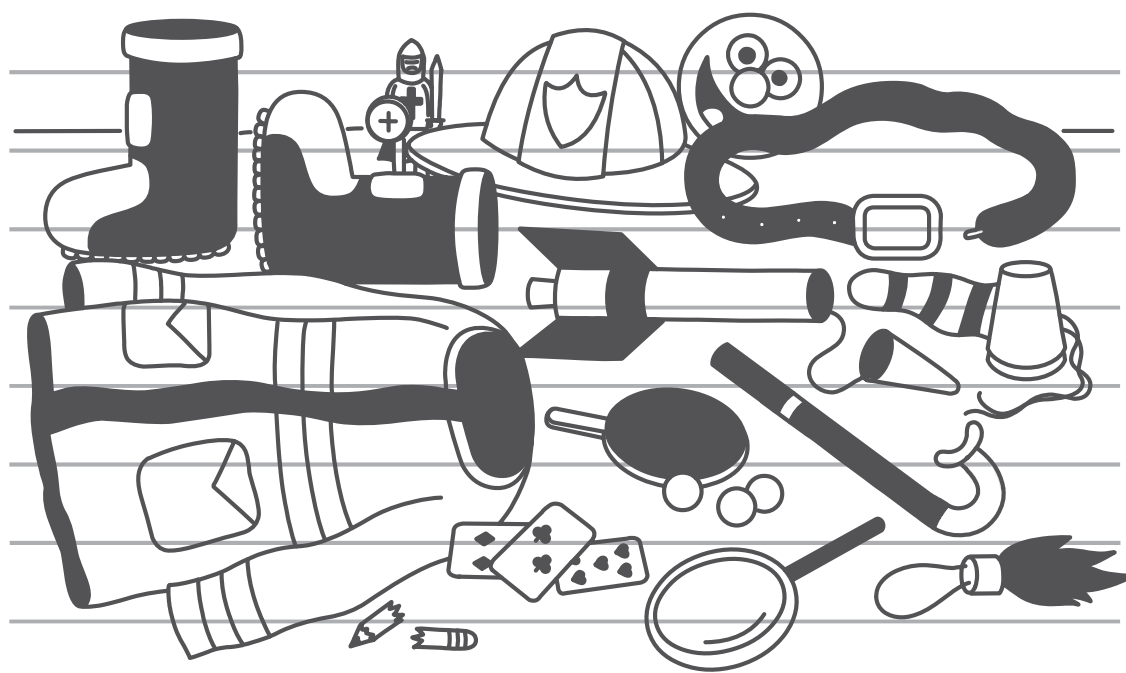
Toată dimineața am scotocit prin dulap și nu-mi vine să cred câte erau acolo. Și nu e ca și cum erau ARANJATE sau ceva. Pur și simplu am tot aruncat lucruri în el de când ne-am mutat aici.

Cotrobăind prin dulap simțeam că-mi re trăiesc
COPILĂRIA. Cu cât săpam mai adânc, cu atât
mai mult mă întorceam în TIMP.

În față erau doar prostii pe care le-am aruncat acolo în ultimul an - teme pentru acasă și comicsuri. Dar după ce am mai mutat chestii din cale, am găsit lucruri de care UITASEM.

Am găsit macheta unei rachete pe care am primit-o când am împlinit zece ani și un costum de Halloween de acum câțiva ani. Precum și alte lucruri pe care nu știam că le mai am.

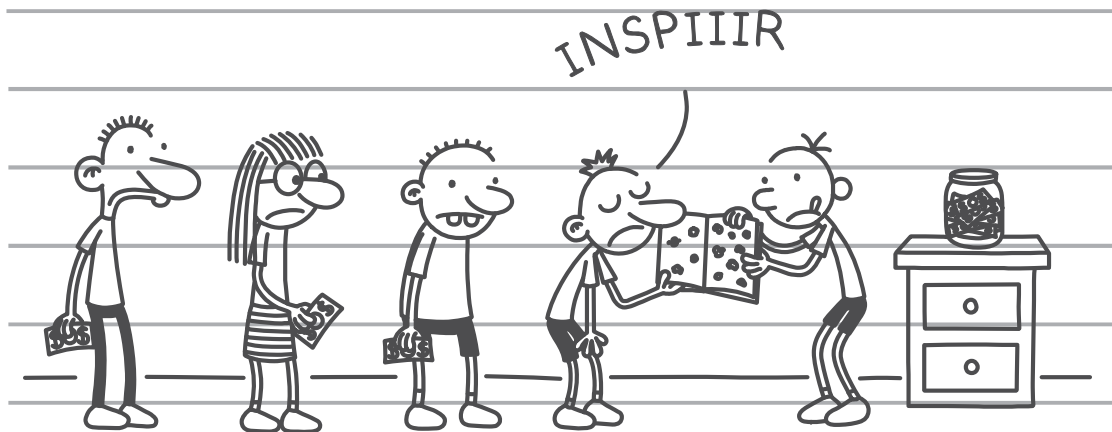

Când am săpat și mai ADÂNC, am găsit o chestie pe care am crezut că am pierdut-o acum mulți ANI. Era un album plin cu abtibilduri pe care le-am colecționat în clasa a treia.

Eram obsedat de abtibilduri, mai ales de cele de răzuit și mirosit. Le colecționam pe cele cu miros FRUMOS, de gumă de mestecat și vată pe băț și altele, dar le aveam și pe alea SCÂRBOASE.

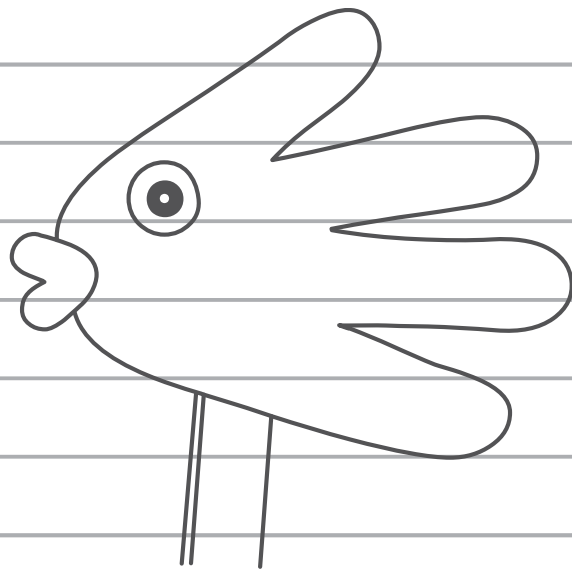
Așa că, atunci când copiii de pe stradă voiau să vadă cum miroase caca de girafă sau drobul stricat, veneau la MINE.

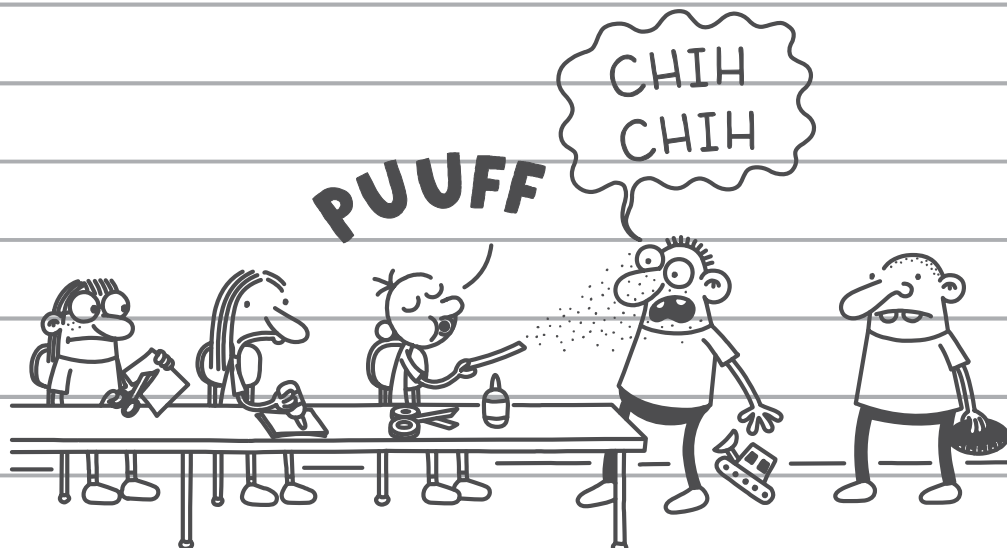
Într-o bună zi o să-mi scriu AUTOBIOGRAFIA
și o să conțină abtībilduri de răzuit și mirosit,
ca să marchez diverse momente din viața mea.

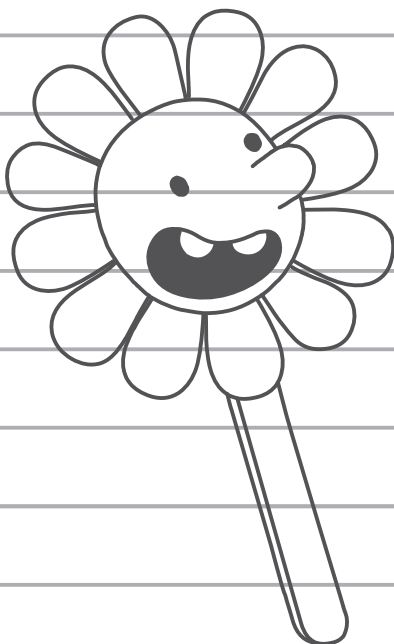
Am continuat să cotrobăi prin dulap și am găsit lucruri de la GRĂDINIȚĂ, cum ar fi un pește pe care l-am făcut trasând conturul mâinii pe hârtie cartonată.

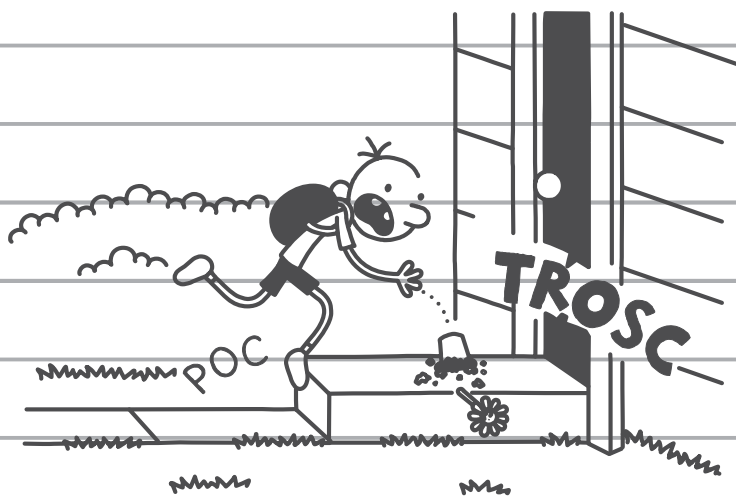
Îmi plăcea la NEBUNIE să bricolez pe atunci. Iar dacă se LUA cineva de mine din cauza asta, se trezea cu sclipici în față.

Am mai găsit în dulap un cadou făcut pentru mama în clasa pregătitoare, dar pe care nu i l-am mai dat. Era o floare din hârtie creponată colorată cu fața mea în mijloc, lipită pe un băț de la înghețată.

Când am făcut-o, am pus-o într-un ghivecel cu pământ. Dar nu i-am mai dat-o mamei fiindcă m-am împiedicat de treapta din fața casei când am ajuns în ziua aia de la școală.

M-am BUCURAT când am ajuns în sfârșit la fundul dulapului, dar, sincer, am fost și un pic DEZAMĂGIT.

Când eram mic, am citit o carte despre niște copii care puteau călători într-o altă LUME intrând în dulapul lor, și mereu m-am întrebat dacă ar merge și cu al MEU.

Dar m-am gândit că, oricine ar fi trăit pe partea cealaltă, s-ar putea să nu fie prea bucuros că-mi aruncam înăuntru toate PROSTIILE adunate de-a lungul anilor.

